

PINTÉR LAJOS

Hat pohár bor

Bodri Ferencnek, születésnapjára

*Egy pohár
a gyermekkorra,
rajzolsz a
porba,
egy pohár a kamaszé –
milyen kék a magas ég,
egy pohár a diáké,
emlékezz a mesterekre,
egy pohár a felnőtté,
feledd el őket,
egy pohár az öregkoré,
egy pohár az aszaboré:
nézd a vonuló felhőket*

Epistola

A. Varga Imréhez

*Kiállításodhoz, képeid elé
írok, Imre,
kérlek, figyelj hát rímeimre.
Éveink szerint együtt tartunk:
Te is ötven, én is ötven,
ha szarkák lennénk, nagyravágyók,
lehet, hogy nem bírná a farkunk.
De madarak vagyunk, énekelünk,*

égre kelünk, bírja a torkunk,
s formákkal, színekkel bírod Te,
bírja a kéz, nem oly nehéz.
Élénk színekkel bírja a képzelet,
színeid emelik két kezed.
Ha készül majd lexikon,
életrajz író szent ikon,
Te elől is leszel, hátul is:
A. Varga leszel, elkezded,
Varga Imre, A – s rekeszted.
Nem, vagy portré-, tájkép- és
csatajelenet-festő, e díszleteket
múlt századoknak adtad,
továbbszaladt az út alattad.
De műveidben, alakzatokban,
nevezzem így: díszleteidben
ott ez új század
arca, tája, számos csatája.
Ha véres, nem lelkeken szárad.
Éltessen Isten, óvja alkotó kedved,
élj a színeidben, mint én a rímeimben!

A festő modelljével beszélget

Bozsó János: Bolond Imre, 1948

Gyere Imre, igyunk korty pálinkát,
gyere Imre, ülj le,
tedd le a kalapot,
gyere Imre, hagyd a
rabszolga munkát,
tedd ide a székre
pörge kalapod,
tudod, hogy milyen magányos
az ember,
tudod, milyen magános állván

*rajzasztala előtt árván,
gyere Imre, igyunk korty pálinkát,
gyere, Imre, ülj le,
tedd le a kalapot,
gyere Imre, hagyd a
rabszolga munkát,
halott apád az olasz frontról
hívd haza,
halott apád a szibériák
örök poklából hozd haza,
halott erőd az élő földből
hozd haza,
örök mosolyod hozd haza.
A festő modelljét nézi,
sosemvolt modelljét húnyt szemmel nézi.
Nézi a bolond Imre is, nézi
a festőt, miként teremt.
Nézi és motyog, csoda ez, emberek.
S a teremtő ember istent teremt,
s a teremtett isten az embert igézi, nézi.*

